דברי אמת — ויקהל

י"ל מה לשון אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם. האיך עושים דברים הוה לי' למכתב אלה המעשים. וכן נמי תעשה מלאכה משמע מעצמו. ועוד שמעתי קושי' הלא צוה ה' על השביתה והאיך שייך לומ' צוה לעשות הלא הציוה [הוא] שלא לעשות בשבת כי בחול ודאי אין חיוב לעשות. אך הנה איתא בספר תוצאת חיים על ויקהל כוונתו להיות אחדות יעו"ש וידוע שכתיב האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים צוה להם על המחלוקת כן נ"ל איתא במדרש וי"ל ע"י זה ואגידה לשון המשכ' הגאולה וזה את אשר יקרא אתכם באחרית הימים כדאיתא בשביל שנאת חנם חרב בית המקדש ועדיין הוא מרקד בינינו כי צריך היפך אחדות כמו ביציאת מצרים וכמו שמצינו במתן תורה שהיו בלב א' מסתמא גם ביציאת מצרים הי' כן כי אם אז מן השמים ואח"כ הי' במדרגתם כידוע כן גם לעתיד כימי צאתך מארץ מצרים. וזה ויתהל כו' להיות באחדות ויאמר להם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם שיהיו ישראל באחדות ע"י זה ששת ימים תעשה מלאכה מעצמו ע"י אחרים כי תהיה הגאולה ורעו זרים צאנכם:

וי"ל [עוד] אלה הדברים כי היה מצינו עבודה שהוא בלב הוא תפלה ונקרא עבודה על כי כנגד קרבנות תקנים וידוע כי קודם תפלה טוב לקבל עליו ואהבת לרעך כמוך וזה אלה הענינים להיות אחדות הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם היא תפלה כי הגם שנקרא עבודה שהוא בלב [אעפ"כ] צריך להוציא בשפתיו וזה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם הוא תפלה דברים שהם עשי' עבודה כצ"ל צריך ג"כ אחדות:

ראו קרא ה' בשם בצלאל כו' י"ל דהנה כתיב הנה הגבר לא ישים אלקים מעוזו ויבטח ברוב עשרו. וקאי על דואג ודאי אף הכוונה על עושר גשמי שלא מצינו זה שהי' עשיר גדול אלא על עשרו בתורה ועל זה קאמר ואני כזית רענן בטחתי בחסד אלקים הוא עולה ועד וזה ראו קרא ה' בשם בצלאל מי שהוא בצל אל שבוטח בה' כו' כמו שכתוב בספרים הקודמים וכן בפ' פקודי נכתוב בספר הקודם בזכרון זאת: